

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

26. marts 2019

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 348 (Alm. del) af 29. januar 2019 stillet efter ønske fra Joachim B Olsen (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren beregne effekten på Gini-koefficienten af aftale om et tryggere dagpengesystem, 2015

Svar

Aftalen om et tryggere dagpengesystem fra 2015 indeholder række justeringer af dagpengesystemet med afsæt i Dagpengekommissionens anbefalinger. Svaret medtager de dele af aftalen, som først træder i kraft efter et folketingsvalg som følge af forligsbindinger. Desuden medtager svaret udvidelsen af dagpengeaftalen fra december 2015, som består af en ny model for supplerende dagpenge og overskydende timer.

Dagpengeaftalen indebærer at incitamentet til at arbejde i løbet af dagpengeperioden styrkes gennem mulighed for fleksibel genoptjening af op til et års ekstra dagpenget. Opnås beskæftigelse i løbet af dagpengeperioden, kan det forlænge retten til dagpenge, når den ordinære toårige dagpengeperiode er opbrugt. Forlængelse af dagpengeperioden sker i forholdet 1:2, og forlængelsen kan højst være på et år.

Aftalen giver som noget nyt mulighed for løbende og dynamisk genoptjening af supplerende dagpenge. Det betyder blandt andet, at der kan optjenes en ny ret til supplerende dagpenge, inden den eksisterende periode er opbrugt, og at også kortere perioder med fuldtidsbeskæftigelse kan veksles til en forlængelse af retten til supplerende dagpenge, når perioden på 30 uger er opbrugt.

Med aftalen bibeholdes en ugebaseret model for supplerende dagpenge, der kan fungere inden for rammerne af det månedsbaserede dagpengesystem, som blev aftalt med aftalen om et tryggere dagpengesystem.

Samlet set skønnes aftalen om et tryggere dagpengesystem ikke at have fordelingsvirkning opgjort svarende til en ændring i indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten med 2 decimaler. Den opgjorte fordelingsvirkning af aftalen er beregningsteknisk opgjort i tre dele.

Dimittender uden forsørgelsespligt modtager med aftalen 71,5 pct. af højeste dagpenge­sats mod 82 pct. tidligere. Den lavere dimittendsats medfører en besparelse for det offentlige på 492,9 mio. kr. før skat og tilbageløb i 2019. Dette er beregningsteknisk fordelt på modtagere af dimittendsats, hvilket indebærer en stigning i indkomstforskellene på knap 0,02 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.

Der indføres en karen­dag hver fjerde måned for personer med høj ledighed, hvor der ikke udbetales dagpenge, svarende til tre karen­dage om året for fuldtidsledige. Karen­dagen medfører en besparelse for det offentlige på 284 mio. kr. før skat og tilbageløb i 2019. Dette er beregningsteknisk fordelt på de berørte af den nye karen­dag, hvilket indebærer en stigning i indkomstforskellene på knap 0,01 pct.-point målt ved Gini-koefficienten.

De øvrige elementer i dagpengereformen udgør samlet set en merudgift for det offentlige på 1,11 mia. kr. før skat og tilbageløb i 2019. Disse består blandt andet af, at det nye dagpenge­system opgøres i timer frem for uger. Dette betyder at dagpenge­perioden kun forbruges med det antal timer, som den ledige har modtaget og ikke som før med en hel uge. I lovforslaget skønnes det at medføre en merudgift for det offentlige på 407,6 mio. kr. før skat og tilbageløb i 2019.

Hertil indføres blandt andet en månedsbaseret beskæftigelses­konto med fleksibel genoptjening. Der optjenes som før ret til en ny dagpenge­periode på to år inden for tre år på baggrund af beskæftigelse, svarende til 12 måneders fuldtidsbeskæftigelse inden for tre år. Dette skønnes i lovforslaget at medføre en merudgift for det offentlige på 588,6 mio. kr. før skat og tilbageløb i 2019.

Det skønnes i lovforslaget, at omkring 2.200 kontanthjælps­modtagere samlet set vil opnå ret til dagpenge. Disse er indregnet svarende til forskellen mellem den maksimale dagpenge­sats og kontanthjælps­­satsen for personer uden forsørger­pligt, hvilket udgør omkring 200 mio. kr. i 2019. Hertil skønnes en adfærdseffekt svarende til en stigning på 850 helårsdagpengemodtagere, *jf. Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 437 (Alm. del) af 26. juni 2018*. Dette svarer ligeledes til omkring 200 mio. kr. ved maksimal dagpenge­sats i 2019. Adfærdsvirkningerne er ikke medtaget, da fordelings­virkninger traditionelt opgøres med udgangspunkt i virkningen før tilbageløb og adfærd.

De øvrige dele af aftalen svarende til 1,11 mia. kr. eksklusive adfærd er beregningsteknisk indregnet med 200 mio. kr. fordelt på modtagere af kontanthjælp og 710 mio. kr. fordelt på modtagere af dagpenge. Dette indebærer en reduktion i indkomstforskellene på knap 0,03 pct.-point målt ved Gini-koefficienten. Aftalen medfører samlet set, når alle dele indregnes, ikke en ændring i Gini-koefficienten målt med to decimaler.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister